

5. Consultation Paper on the Regulatory Technical Standards on the European Single Electronic Format (ESEF)// 25 September 2015 2015/ESMA/1463 - <https://www.esma.europa.eu>.

УДК 33:631.1

Сус Т.Й.,

к.е.н., доцент кафедри фінансів

ДВНЗ «Прикарпатський національний університет»

імені Василя Стефаника, м. Івано-Франківськ

Концептуальні основи фінансової підтримки

сталого розвитку аграрної сфери регіону

Фінансова підтримка агропромислового комплексу повинна сприяти розвитку екологічного сільгоспвиробництва та створення сприятливих умов для комплексного розв'язання соціальних проблем села і розвитку сільських територій, зростання доходів сільського населення, створення високоефективного конкурентоспроможного аграрного сектора, забезпечення продовольчої безпеки регіону за умови збереження агроландшафтів, родючості ґрунту та сприятливого життєвого середовища в сільській місцевості.

Існуючий диспаритет цін на сільськогосподарську продукцію та матеріально-технічні ресурси, які використовуються в агропромисловому комплексі, призводить до постійного дефіциту фінансових ресурсів, унеможлиблює забезпечення належного рівня техніко-технологічного переоснащення аграрного виробництва, переведення його на якісно новий рівень функціонування, що базується на принципах екологічного сільгоспвиробництва.

За розрахунками науковців 79% прибутку в сільському господарстві України одержують за рахунок природної родючості й лише 21% - є результатом запровадження технологій [1].

Державна підтримка аграрного сектора в країнах з транзитивною економікою і в Україні зокрема, характеризується недосконалістю та

недостатністю фінансування галузі. У цих умовах, особливої уваги потребує розробка механізму бюджетного фінансування аграрного сектора, як одного з напрямів державного регулювання. Необхідність державного регулювання аграрного сектора більшість науковців пов'язують, насамперед, із диспаритетом цін на промислову і сільськогосподарську продукцію, а також з істотним впливом природно-кліматичних умов на ефективність сільськогосподарського виробництва, не тільки з погляду на економічні показники діяльності, а й впливу на навколишнє природне середовище та стан родючості ґрунту.

Виходячи з основних завдань державного регулювання та фінансування аграрного сектора економіки, можна вважати, що конче необхідне еколого-економічне зростання системи АПК, тобто повинно забезпечуватися збалансоване нарощування продовольчого потенціалу у довгостроковому періоді з одночасним покращенням стану навколишнього природного середовища, якості та корисності продукції, підвищенням родючості сільськогосподарських угідь.

В умовах кризового стану економіки України та обмеженості фінансових ресурсів для підтримки сталого розвитку сільгоспвиробництва, постає проблема їх ефективного використання. З одного боку недостатня підтримка сільгоспвиробників в результаті дефіциту бюджету, з іншого обмеження в фінансуванні згідно зобов'язань, які взяла на себе Україна при вступі в СОТ.

Фінансова підтримка аграрного сектору на сьогоднішній день націлена на стабілізацію ситуації в тваринництві та збільшення врожайності олійних та зернових культур з метою нарощування експортного потенціалу. Слід зазначити, що левову частку прибутків від діяльності в аграрному секторі одержують потужні агрохолдинги та зернотрейдери.

Критерієм ефективності сільгоспвиробництва та відповідної фінансової підтримки повинен бути інтегральний показник, який включатиме не тільки економічні показники, а й екологічні в першу чергу вміст гумусу та основних елементів живлення. Відповідно необхідно передбачити штрафні санкції за

зниження родючості ґрунту та його забруднення залишками хімічних засобів захисту рослин, гербіцидів.

Широке застосування біологічних препаратів азотфіксаторів, фосформобілізаторів, біофунгіцидів забезпечує зменшення енергозатрат, економію матеріальних ресурсів, забруднення довкілля хімічними препаратами та продуктами їх деградації. З метою зацікавлення сільгосппідприємств у застосуванні в рослинництві біологічних препаратів, враховуючи їх низький платоспроможний фінансовий стан пропонуємо здійснити часткову компенсацію витрат, пов'язаних із відновленням ґрунтів шляхом застосування біопрепаратів. Для компенсації з Державного та місцевих бюджетів необхідно передбачити виділення коштів, або часткову компенсацію витрат на придбання вказаних препаратів, виходячи з площі посівів та норм використання.

Таким чином в сучасних умовах фінансова підтримка аграрного сектору повинна змінити пріоритети зі стабілізації і нарощування виробництва сільгосппродукції, вирощеної за інтенсивної технології, на стратегію збереження (програма мінімум), підвищення родючості ґрунтів (програма максимум) з одночасним нарощуванням виробництва екологічно чистих, корисних для здоров'я продуктів харчування, що базується на екологічному (органічному) землеробстві та тваринництві.

Список використаних джерел:

1. Зось-Кіор М.В. Теоретичні аспекти удосконалення земельних відносин у сучасних умовах господарювання /М.В. Зось- Кіор // Економіка АПК.-2013.-№3.- С.88-93.
2. Сдобников С.С. Расширенное воспроизводство плодородия почв.-М: Знание,1989.-64с.- (Новое в жизни, науке, технике. Сер. «Сельское хозяйство»; №8
3. Малік М. Й. До питання сталого розвитку сільських територій / М. Й. Малік // Економіка АПК. – 2008. – № 5. – С. 51–58.
4. Лупенко Ю.О. Пріоритетні напрями інноваційної діяльності в аграрній сфері України // Економіка АПК. — 2014. — № 12. — С. 5—11.